

let Adgang til at svare, og det er kun Udtryk for godt Humør og Fornøjelse over at diskutere med det ærede Medlem, der gør, at jeg har mere Fart paa Talen, end jeg i al Almindelighed har. I Almindelighed taler jeg i samme Tonart og samme Fart som det ærede Medlem selv, derfor synes jeg, vi skulde lade det ligge, hvem af os der er mest gnaven eller mest irriteret eller lignende. Jeg er i Perlehumør, Gud give, det ærede Medlem vilde være det samme ved Behandlingen af dette Lovforslag.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Konsekvenserne af Lovforslaget indrømmede jeg straks — det sagde jeg selv og gentog udtrykkelig, hvad jeg havde sagt —, at i Længden vilde det ikke være muligt ikke at statsansætte et vist Antal Politifuldmægtige paa Grund af disses hele Stilling og paa Grund af Statens Interesser. Det erkender jeg, men derudover har jeg personlig ikke draget andre Konsekvenser; jeg har kun meddelt de Oplysninger, som kunde danne Grundlaget for det ærede Medlems Overvejelser over, hvad han mente, denne Lovgivning overhovedet kunde føre til.

Jeg har heller ikke paastaet, at det særlig er det ærede Medlems Partifæller, der skulde være ivrige for ikke at faa nedlagt Embeder. Naar jeg maaske har faaet det Indtryk, kan det komme af, at det ærede Medlems Partifæller jo desværre er særlig talrige i de Kredse, hvor der er mest Grund til at nedlægge Embeder; men i øvrigt tror jeg, han har Ret i, at man fra alle Sider nødvendig ser Embeder nedlagt. Naar jeg er kommet ind herpaa, kommer det ganske naturligt af, at der altid fra det ærede Medlems Partis Side rejses Kritik mod mit Parti og den nuværende Regering, som om denne sidste havde Tilbøjelighed til at ansætte overflødige Tjenestemænd. Heroverfor siger jeg, at en saadan Tilbøjelighed eksisterer ikke, mig bekendt, og hvor Tilbøjeligheden for det modsatte viser sig, støder den paa Modstand, ikke mindst fra den Side, som det ærede Medlem tilhører. Det vil det ærede Medlem ikke kunne komme udenom, og derfor vil jeg bede ham om ikke at fremhæve det alt for stærkt, for det er ganske overordentlig vanskeligt at komme af med Tjenestemænd, selv om de er overflødige, hvilket ogsaa maner til Forsigtighed med Hensyn til Ansættelse. Men dette Lovforslag er ikke uforsigtigt i saa Henseende, og de Konsekvenser, jeg har draget eller har ønsket at drage, vil ikke blive videregaaende, end at Staten til enhver Tid vil kunne forsvare det.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Nygart: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til det Udvalg, det blev besluttet at nedsætte om den forrige Sag paa Dagsordenen, nemlig Forslag til Lov om Ændringer i Lov om Udpantning og om Udlæg uden Grundlag af Dom eller Forlig af 29. Marts 1873.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Næste Møde holdes Fredag den 23. Oktober Kl. 1½ med følgende Dagsorden:

1) Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:

Forslag til Lov om Indførelse af dansk Fattiglovgivning i de sønderjydske Landsdele.

2) Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:

Forslag til Lov om Vandforsyningsanlæg.

3) Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:

Forslag til Lov om Ændringer i Lov om Udpantning og om Udlæg uden Grundlag af Dom eller Forlig af 29. Marts 1873,

til hvilket Udvalg er henvist:

Forslag til Lov angaaende Fuldmægtige ved Underretterne udenfor København m. m.

4) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 348 af 7. August 1922 om Aldersrente.

Mødet hævet Kl. 2⁵⁵.